

KÄRLEK är det som VERKLIGEN betyder något

Under mina över 35 år som kristen har jag gått igenom olika faser och träffat olika grupper. Från ortodoxa till pingstvännar kan jag säga att jag har sett det mesta. Det jag tydligt har observerat är att det är mycket sällsynt att någon öppet erkänner att han bara har en del av sanningen och att andra kan ha en annan del. Det är alltid som om VI har HELA sanningen och de andra bara har en del av den, och bara i den utsträckning den stämmer överens med vår! Jag har också sett en besatthet av teologiska frågor, till den grad att många grupper blir fientliga mot andra kristna grupper när det gäller dessa frågor. Men mina bröder och systrar, efter alla dessa år kan jag säga er att dessa saker inte spelar någon större roll och kanske inte spelar någon roll alls, jämfört med det som verkligen betyder något. **Och det som verkligen betyder något är att älska varandra.** Vad är poängen med att ha rätt teologiskt men inte ha kärlek? Vad spelar det för roll att "tro" på Gud men förneka att man älskar sina medmänniskor? Som Jakob sa:

Jakob 2:19

"Du tror att Gud är en. Det gör du rätt i. Också de onda andarna tror det, och darrar."

Tror du på Gud? Demoner tror också på Gud! Det är inte det som gör skillnaden! Det jag har upptäckt som gör skillnaden är KÄRLEK. Att älska varandra är kärnan i kristendomen, dess väsen och identitet. Tar vi bort kärleken återstår bara en annan religion. Ja, i den religionen tror du på Gud och Jesus, men om det var allt, skulle vi inte skilja oss från demonerna. De tror också!

Som aposteln Johannes säger:

1 Johannes 3:14

"Vi vet att vi har gått över från döden till livet, ty vi älskar våra bröder. Den som inte älskar är kvar i döden."

Hur vet jag att jag har gått från döden till livet? Bara för att jag någon gång någonstans bekände Jesus som min Herre? Eller för att jag går i kyrkan varje söndag? Eller för att jag håller alla fastor som min kyrka föreskriver? Eller för att jag talar i tungor? Nej, inget av detta. **"Vi vet att vi har gått över från döden till livet, ty vi älskar våra bröder"** säger aposteln Johannes. Kärleken till bröderna är det verkliga provet! Inget annat! Och Johannes fortsätter:

1 Johannes 3:15-18

"Den som hatar sin broder är en mördare, och ni vet att ingen mördare bär evigt liv inom sig. Genom att Jesus gav sitt liv för oss har vi lärt känna kärleken. Också vi är skyldiga att ge vårt liv för bröderna. Om någon som har vad han behöver här i världen ser sin broder lida nöd men stänger sitt hjärta för honom, hur kan då Guds kärlek förbli i honom? **Mina barn, låt oss inte älska med tomma ord utan med handling och sanning."**

Kärleken är det som betyder något! Därför ska vi inte sträva efter att vinna en diskussion om teologiska eller andra frågor. Det vi ska sträva efter är att älska. För även om jag har rätt i min teologiska uppfattning men inte älskar, är jag ingenting.

Låt oss se vad det står i 1 Korintierbrevet 13, en passage som ni säkert känner till. Låt oss ta det vers för vers och låta det sjunka in vad det säger:

1 Korintierbrevet 13:1

"Om jag talar både människors och änglars språk, men saknar kärlek, är jag bara ekande brons, en skrällande cymbal."

Vissa trosriktningar tror inte på att tala i andra tungomål. Andra gör det. De kolliderar med varandra och framför otaliga argument för och emot. Låt oss säga att jag har hittat sanningen och att jag talar i människors och änglars tungomål. Låt oss säga, för att göra det tydligare, att jag talar kinesiska trots att jag aldrig har lärt mig kinesiska. Om jag inte har kärlek, vad spelar det då för roll? Jag är ingenting! Noll! För Gud är jag som ett metallstycke som ger ifrån sig störande ljud. Även om jag utför ett mirakel och talar på ett språk jag aldrig har lärt mig, är jag en stor nolla! Nu ska vi se det från motsatt håll: alla som har ens lite kärlek är BÄTTRE än jag som utförde ett sådant mirakel. Det lilla barnet som delade sin lunch med ett annat barn som inte hade någon lunch är bättre än jag! Förstår ni nu vad jag menar med att det enda som spelar roll är att älska varandra, och att det är den kärleken vi ska försöka överträffa på alla möjliga sätt? Låt oss gå vidare till vers 2:

1 Korintierbrevet 13:2

”Och om jag har profetisk gåva och känner alla hemligheterna och har hela kunskapen, och om jag har all tro så att jag kan flytta berg, men saknar kärlek, är jag ingenting.”

Låt oss ta det som denna vers säger oss ord för ord, min broder och syster. Låt oss säga att jag utför mirakel. Jag har en sådan tro att jag kan tala till berget och det kommer att försvinna! Dessutom är jag en profet som känner till alla mysterier och all kunskap. Jag kan berätta om din förflutna och framtid, allt uppenbarat av Gud! Men om jag inte har kärlek är jag INGENTING! En stor nolla! Jag är den minsta i Guds rike. Jag är en av dem som kommer sist och inte först! En kvinna som hade medkänsla med sin gamla sjuka granne och lagade mat åt honom är oändligt mycket bättre än jag, profeten, mirakelmakaren, bergflyttaren! Hon kommer att vara bland de första i Guds rike, som jag inte ens kommer att komma in i! Inte ens komma in? Ja, för bara en levande kärleksfull tro frälser, inte bara en intellektuell tro, som även demonerna har! Men du kanske

säger: "Kom igen, överdriv inte. Den som gör sådana mirakel kommer säkert att komma in i Guds rike!" Jaså? Låt oss låta Herren svara på det:

Matteus 7:21-23

"Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske faders vilja. **På den dagen skall många säga till mig: 'Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn?'** Då skall jag säga dem som det är: 'Jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni onskans hantlangare!'"

Mirakel, profetior, tungotal etc. är inga tecken på att vi har gått från död till liv. Tecknet är att göra Guds vilja, och grunden för den viljan är att älska varandra. Som Herren sa:

Matteus 22:35-40

"och för att sätta honom på prov frågade en av dem, en laglörd: »Mästare, vilket är det största budet i lagen?« Han svarade honom: »Du skall älska Herren, din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela ditt förstånd. Detta är det största och första budet. Sedan kommer ett av samma slag: Du skall älska din nästa som dig själv. På dessa båda bud vilar hela lagen och profeterna.«"

Som Paulus säger i sitt brev till galaterna:

Galaterbrevet 5:13-14

"Ni är ju kallade till frihet, bröder. Låt bara inte den friheten ge köttet något tillfälle, utan tjäna varandra i kärlek. Hela lagen sammanfattas i detta enda bud: Du skall älska din nästa som dig själv."

Kärlek till Gud och till medmänniskor är det som verkligen betyder något. Om vi tar bort detta, har vi INGENTING kvar! Men låt oss fortsätta, i nästa vers i 1 Korintierbrevet 13:

1 Korintierbrevet 13:3

”Och om jag delar ut allt jag äger och om jag låter bränna mig på bål, men saknar kärlek, har jag ingenting vunnit.”

Det som menas här är uppenbarligen handlingar som utförs utan kärlek och barmhärtighet. Nu kanske du säger: ”Hur kan jag dela ut allt till de fattiga eller låta min kropp brännas utan att ha kärlek?” Jo, det är möjligt. Tänk om jag till exempel hade låtit min kropp brännas, i vetskap om att jag skulle förklaras ”helgon” och hedras av kommande generationer? Vad händer om jag delade ut min egendom till de fattiga, med vetskapen om att de skulle sprida det glada budskapet om mina handlingar och att jag skulle hedras av alla? Eller med vetskapen om att mitt namn skulle skrivas in i sten, så att generationer skulle kunna se och hedra mitt minne och mina stora goda gärningar? Eller om jag helt enkelt gjorde detta för att kunna bocka av det på min lista eller i tron att jag på detta sätt köper Guds gunst? Låt oss lägga till andra saker som vi kanske anser vara stora: våra fastor, vår tiondegivande, vårt bibelminne eller vad det nu kan vara. Inget av detta skulle hjälpa mig om motivationen inte är kärlek! Den enda motivationen bakom allt jag gör måste vara kärlek. Om jag inte är motiverad av kärlek och endast kärlek, då har det jag gör inget värde. Låt oss inte glömma att även fariséerna gav tionde, och faktiskt gav de tionde av allt! Men de hade ingen kärlek! Tiondet hade ingen effekt för dem, eftersom kärleken saknades. Och när kärleken saknas är jag, oavsett mina mirakel, min tro, mina gåvor och mina hjältedåd, ingenting!

Och här är vad kärlek är:

1 Korintierbrevet 13:4-13

"Kärleken är tålmodig och god. Kärleken är inte stridslysten, inte skrytsam och inte uppblåst. Den är inte utmanande, inte självisk, den brusar inte upp, den vill ingen något ont. Den finner inte glädje i orätten men gläds med sanningen. Allt bär den, allt tror den, allt hoppas den, allt uthärdar den. Kärleken upphör aldrig. Den profetiska gåvan, den skall förgå. Tungotalet, det skall tystna. Kunskapen, den skall förgå. Ty vår kunskap är begränsad, och den profetiska gåvan är begränsad. Men när det fullkomliga kommer skall det begränsade förgå. När jag var barn talade jag som ett barn, förstod som ett barn och tänkte som ett barn. Men sedan jag blev vuxen har jag lagt bort det barnsliga. Ännu ser vi en gåtfull spegelbild; då skall vi se ansikte mot ansikte. Ännu är min kunskap begränsad; då skall den bli fullständig som Guds kunskap om mig. **Men nu består tro, hopp och kärlek, dessa tre, och störst av dem är kärleken.**"

Mina kära bröder och systrar, det största av allt är KÄRLEKEN. Det finns ingen kristendom utan kärlek. Vi har gått från döden till livet, för att använda aposteln Johannes uttryck, om vi har kärlek, även om vi kanske felar teologiskt i många saker. Men om vi inte älskar, förblir vi i döden, även om vi teologiskt är genier och har allt rätt. Även om jag har allt rätt i läran, även om jag profeterar och gör mirakel, även om jag ger min kropp att brännas, om jag inte har kärlek är jag en stor rund nolla. Låt denna sanning sjunka in, låt oss lägga teologiska argument åt sidan och sträva efter att utmärka oss i det som verkligen betyder något: KÄRLEK.